

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120203067
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5120203067.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, reg. č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: K. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. H. XXX/XX, XXX XX M. M., o zaplatenie 902,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7Csp/21/2020-50 zo dňa 07. decembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v poradí druhom výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol a v poradí treťom výroku o trovách konania potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 7Csp/21/2020-50 zo dňa 07. 12. 2020 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 317,- eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 27. 05. 2020 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenou súdu dňa 05. 03. 2020 sa žalobca ako právny nástupca spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a. s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 902,95 eur s úrokom vo výške 17,88 % ročne zo sumy 756,66 eur od 17. 10. 2017 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 867,95 eur od 17. 10. 2017 do zaplatenia na základe zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej dňa 18. 05. 2015 medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Súd vo veci rozhodol vychádzajúc z ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), § 37 ods. 1, § 563, § 517 ods. 1 vety prvej, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

5. Súd vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, z ktorého dôvodu vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 Občianskeho zákonníka.

6. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 07. 12. 2013 (správne 18. 05. 2015, poznámka odvolacieho súdu) uzavretá zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úverový rámec, z ktorého žalovaný čerpal celkovo sumu 897,27 eur. Žalovaný na splatenie úveru uhradil sumu 580,27 eur. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

7. I keď úverová zmluva zo dňa 18. 05. 2015 v časti 2 má charakter revolvingového úveru, pri ktorom nie je možné určiť všetky obsahové náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 (napr. RPMN, konečná splatnosť), súd dospel k záveru, že táto neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) cit. zákona, a to výšku mesačnej splátky. Táto náležitosť bola vymedzená ako min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur. Takéto uvedenie výšky splátky súd považoval za neurčité a pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Súd akceptoval, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. Pokiaľ však má spotrebiteľ nielen vypočítať príslušné percento z dlžnej sumy (ktorú podľa zmluvy mala tvoriť nielen čerpaná časť úveru, ale aj úroky, poplatok za správu a poplatok za poistenie), ale navyše k tomu počítať a zaokrúhľovať násobky dlžnej sumy, ktorú vyčerpal, potom je takéto určenie výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa zložité. Vzhľadom na uvedené súd konštatoval, že náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. v zmluve chýba. Uvedený nedostatok náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) sankcionuje tým, že takýto spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto priznal žalobcovi výšku nesplatenej istiny úveru 317,- eur (897,27 eur - 580,27 eur) a vo zvyšku dlžnej úverovej istiny a úrokov z úveru žalobu zamietol.

8. Žalobu v časti uplatňovaného poistného vo výške 20,16 eur súd nepovažoval za dôvodnú. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva len súhlas žalovaného s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Či došlo k vzniku poistného záväzkového vzťahu medzi žalovaným a spoločnosťou Poistovňa Cardif Slovakia a. s., Bratislava, ako ani existenciu a obsah zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a touto poisťovňou žalobca v konaní nepreukázal. Rovnako nebolo preukázané, či žalobca uplatnené poistné za žalovaného poistovní uhradil. Dojednanie o výške poistného je podľa súdu zároveň neurčité, nakoľko nie je zrejmé, z čoho sa mal poplatok za poistenie 3,33 % vypočítavať, a teda nie je určito dojednaná podstatná obsahová zložka poistnej zmluvy, a to výška poistného. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti o zaplatenie 20,16 eur s príslušenstvom zamietol.

9. Súd zamietol aj nárok na zaplatenie sumy 35,- eur, ktorú žalobca špecifikoval ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktoré náklady žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal.

10. Žalobca okrem istiny požadoval zaplatiť aj úroky z omeškania od 17. 10. 2017. Súd mal za to, že medzi účastníkmi úverovej zmluvy nebola určitá, a teda platná dohoda o splatnosti, keď nebola určená výška mesačnej splátky. Preto na určenie lehoty splnenia dlhu žalovaného aplikoval ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovanému, súd za výzvu žalobcu ako veriteľa na splnenie dlhu považoval doručenie žaloby žalovanému dňa 25. 05. 2020. Žalovaný tak bol povinný plniť 26. 05. 2020 a dňom 27. 05. 2020 sa dostal do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Vychádzajúc z ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 317,- eur od 27. 05. 2020 do zaplatenia a vo zvyšnej časti uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania zamietol.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) avšak žalovanému, ktorý bol v konaní úspešnejšou stranou konania náhradu trov konania nepriznal, keď žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli.

12. Proti tomuto rozsudku, čo do výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol, podal žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu o absencii náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. v úverovej zmluve zo dňa 18. 05. 2015 s odôvodnením, že v úverovej zmluve nie je konkrétne, zrozumiteľne a určito uvedená výška mesačnej splátky úveru, čo malo za následok, že súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

14. Žalobca poukázal na skutočnosť, že predmetom Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty je poskytnutie revolvingového úveru formou tzv. povoleného prečerpania. Žalovanému tak poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže žalovaný čerpať podľa svojho uváženia

peňažné prostriedky maximálne do výšky poskytnutého úverového rámca, pričom záleží výlučne na vôli žalovaného, či, kedy a koľko peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca vyčerpá. Žalovaný tak mohol čerpať celú výšku úverového rámca naraz, mohol čerpať len časť poskytnutého rámca jednorazovo alebo opakovane, mohol kedykoľvek splatiť akúkoľvek časť čerpanej sumy alebo aj celú sumu a opätovne čerpať peňažné prostriedky podľa svojho uváženia atď.

15. Nakoľko nevie vôľu žalovaného predpokladať ani ovplyvniť, nemohol v zmluve uviesť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak než to urobil v úverovej zmluve, teda určením, že výška splátky je 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur a že je splatná 10. deň v mesiaci. Poukázal pritom na to, že výšku povinnej mesačnej splátky vypočítanú podľa úverovej zmluvy oznamoval žalobcovi vo výpise z úverového účtu v závislosti od aktuálne vyčerpaných peňažných prostriedkov, a teda žalovaný mal presnú vedomosť, aká je jej aktuálna výška.

16. Žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016, podľa ktorého nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Súdny dvor v uvedenom rozsudku zároveň konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Upriamil pozornosť aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2017, podľa ktorého nemožno od dodávateľov žiadať, aby v úverových zmluvách uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky).

17. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam mal žalobca za to, že zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a bol toho názoru, že súd nesprávne postupoval, keď posúdil predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov.

18. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

19. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

20. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalobcu a obsahu spisu, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, spôsobom zodpovedajúcim kontradiktórnej povahe konania, z vykonaného dokazovania správne ustálil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., preto odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p., konštatujúc správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje, bez potreby ich opakovania.

21. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje údaj o výške mesačnej splátky tak, ako to vyžaduje zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia revolvingovej zmluvy medzi žalobcom (jeho právnym predchodcom) a žalovaným, keď výška uvedenej splátky je uvedená ako „minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,-eur“. Takto určená výška splátky neumožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať výšku splátok. Odvolací súd uvádza, že prioritou, resp. účelom ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. v rozhodnom znení (v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy) je aby spotrebiteľ už v čase uzavretia zmluvy mal jasnú predstavu o tom, že v prípade ak bude čerpať v zmysle zmluvy o revolvingovom úvere určitý úverový rámec, bude tomu zodpovedať i určitá výška splátky. Odvolací súd v tomto smere odkazuje na závery súdu prvej inštancie v bode 23. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje. Pokiaľ žalobca v odvolaní uvádzal, že v zmluve nemohol uviesť výšku splátok inak než to urobil v úverovej zmluve, z jeho vyjadrenie nie je možné vyvodit' prečo nie je možné určiť výšku splátok len percentuálne z dlžnej sumy, ale je nevyhnutné túto ešte aj zaokrúhľovať na „najbližší vyšší násobok 300,- eur“.

22. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C-42/15 z 09. 11. 2016 a na eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. /§ 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy v prejednávanej spore, poznámka odvolacieho súdu/, podľa ktorého nemožno od dodávateľov žiadať, aby v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. uvádzali rozpis splátok po častiach, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie nezaložil svoje rozhodnutie na tom, že v zmluve absentoval tento rozpis splátok, ale na závere, že dojednanie o výške mesačnej splátky spôsobom ako uviedol žalobca spôsobuje jeho neplatnosť a v dôsledku toho bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov odvolací súd rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním žiadnej zo strán konania, keď súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania zároveň správne aplikoval ust. § 255 ods. 2 C. s. p., ako vecne správny potvrdil.

24. Vo zvyšnej časti (v poradí prvom výroku, ktorým súd žalobe žalobcu v časti vyhovel), ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadnej zo strán konania, ponechal odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)